

være en uge efter sidste rettidige betalingsdag.

§ 8. Udpantningsforretningen kan begyndes i den retskreds, sognefogeddistrikt, kommune eller tolddistrikt, hvor skyldneren driver erhvervsmæssig virksomhed. Forkyndelse kan i så fald ske på forretningsstedet.

§ 9. Den myndighed, der skal foretage udpantningen, kan beramme forretningen til begyndelse på sit kontor.

§ 10. Pante- og toldfogeder kan fortsætte en udpantningsforretning uden for vedkommende kommune eller tolddistrikt.

§ 11. Fra den dag, da udpantning kan foretages, jfr. § 7, kan skyldneren med frigørende virkning betale det skyldige beløb til den, der skal foretage udpantningen. Vedkommende kommune eller toldvæsenet

kan dog bestemme, at betaling til pantefoged eller toldfoged kun kan ske under udpantningen.

Stk. 2. Ansvarer for de modtagne beløb påhviler for en sognefogeds vedkommende statskassen og for en pantefogeds vedkommende den kommune, der har ansat ham.

§ 12. Loven træder i kraft den 1. februar 1970.

Stk. 2. Loven gælder også for ydelser, der er forfaldet til betaling før lovens ikrafttræden. Der kan dog ikke foretages udpantning for ydelser, for hvilke udpantningsfristen efter de hidtidige regler er udløbet før dette tidspunkt.

Stk. 3. Lov om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m., jfr. lov bekendtgørelse nr. 196 af 31. maj 1968, ophæves.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

Loven om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m. (inddrivelsesloven) indeholder dels regler om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige samt af tiendeydelser og alle andre lignende indtægter, som kan inddrives ved udpantning hos beboerne af et sogn eller en kommune (§§ 2, 5 og 7), dels regler der alene gælder for inddrivelse af skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning eller af toldvæsenet (§§ 1, 3, 4, 4 a- og 6).

Af de førstnævnte regler skal især fremhæves bestemmelsen i § 2, hvorefter forkyndelse for de enkelte skyldnere kan erstattes af en bekendtgørelse om, at restancerne af fogeden er godkendt til udpantning, og at denne vil blive påbegyndt uden videre varsel en bestemt angiven dag.

De særlige regler om inddrivelse af skatter og afgifter, der opkræves ved kommunernes foranstaltning eller af toldvæsenet, angår bl. a. spørgsmålet om, hvem der kan foretage udpantning.

Udpantning for skatter og afgifter, som opkræves ved kommunernes foranstaltning, foretages ifølge § 3, stk. 1, af særlige pantefogeder, og efter § 4 a kan udpantningen for afgifter, som opkræves af toldvæsenet, foretages af personer, der er bemyn-

diget dertil af toldvæsenet (toldfogeder). § 4 a er indsat i inddrivelsesloven ved lov nr. 195 af 31. maj 1968. Toldfogedordningen forventes sat i kraft for hele landet den 1. januar 1970.

Overgangen til kildeskat pr. 1. januar 1970 og gennemførelsen af toldfogedordningen vil gøre visse ændringer i inddrivelsesloven påkrævet. Under hensyn hertil og for i øvrigt at opnå en forenkling af fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v. anmodede justitsministeriet i foråret 1969 udvalget angående revision af reglerne om udlæg og udpantning m. v. om at foretage en almindelig gennemgang af inddrivelsesloven. Udvalget afgav i september 1969 en indstilling, der indeholder udkast til en lov om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v., som skal træde i stedet for loven om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m.

Det foreliggende lovforslag svarer i det væsentlige til udvalgets udkast, og bemærkningerne til de enkelte bestemmelser bygger også i vidt omfang på udvalgets indstilling.

Af hovedpunkterne i forslaget fremhæves:

Lovens område udvides til at omfatte alle ydelser, der opkræves eller inddrives af amtstuerne (amtskatteinspektorerne), toldvæsenet eller kommu-